

PARLAMENT DE CATALUNYA

EL DIPUTAT PER LLEIDA Divendres, 5 de febrer de 1937.

Querit fill: hem rebut les teves dues cartes, veu la carrera. Quina paga equiva grip, quan fat outclass admirablement! De no haver vingut això, donats els darrers oràstis i exploracions, em faria el il. l'ois de coincidir l'atada sonatoriel amb el fi i'ony, a reserva, naturalment, d'una clarga temporada de consalidacion a casa, o a la obra. Però ara, no se, em tans que això implicaria un rebart no se de quina negritud, puix es de creure que la desaparicio de les darreres entorn mes groutas satmores. Però que fer hi, deu meca? No meca que acudir a la reflexio que ens mona no probator ca res, puix el mal, com dia Roddang es el bé que no concepam. La forca de es circumstancies obliga a pensar i dir això, no com un tòpic, ens com una vera realitat. Se sa que la teva capacitat de reflexio es mica gran, i a esta forca i'audire, en fat moment, pensant que equiva periode de la teva vida is el més ferm i definitiu. No deixis de tancar nos ben el corrent de tot el que et passi. Patzer dins nos satmores s'havri esvait la boira i fat formari a esser dor. Ho sé perquè a Lleida la grip s'arrossava i cossen ben forte en tansa un tip i per des, i no is estrany que possi igual a un consalidant. El font tombe i'ha ogofada i, hem fat que fare, la para probout-se carrougisticament, passen el mat. Te fi, estem tranquils, serens i volen que tu ho atiquis igualment, i que cada certa teva sigui ben explicita, de cos i d'òmnia. Te ho sèn sempre, però ara is molt necessari.

Quants de tans sollicita la nova plana! Fats ses ben interessats i outrelligats. dominats, però, pel brutal fat de la guerra, d'ambament de la qual no es ven, ni es que se fara no hi posen farne, ella ho ha vingut a trobollar fat. davant d'ella, i de es sans possibles l'arivacions, el nostre pobre esprit té llors de fluctuacio. quan un hores febles passis en les cores tte paragonables que poden passar, t'assarrifes. Però el art is que, no at deixes endre i entrevens

que també tot pot tenir solucions relativament agradables, el més terrible és el desequilibri econòmic, que cada dia és més gran. Ho precisa de temps que la condició de diputat s'acabaria, i així ha estat. Naturalment, no tenia ni time a la meua ma manera de substituir traumàticament la pèrdua, però portarament un tros de condicions de fer front a les circumstàncies, per les raons que time acumulades, i que permeten fer cosa als acompanyants per una etapa temporal. Vols dir que en dos anys tot no serà de dar, de la darva que sigui? Joves, en aquestes condicions estic, i per a resistir-ho tot, només vol que nous factors de perturbació no vinguin a interposar-se en el curs de les coses, puix encara que et sembli mentida, no se t'afegirà res, i més he cobert, com a metge, fets es necessitat. Ara, si nous coses venen a esborrar els col·lectes, ja es veurà. Naturalment que si qualsevol dia, per una rampa forçada el front d'arribada, ho guessim de dir que cosa, no hem dit res. O que si el Dr. Felip Martí i Gualter ens volgués ~~per~~ convertir en consells de laboratoris per les seues experiències (i ho faria) sempre. Però en tots aquests casos, que són el desastre portat al màxim de la potència imaginable, si s'ingressa, com s'ho faria també els mèdics que es trobaran en el nostre cas? Si res d'això no passa, ho i, com fins ara, la gent requereix venent a casa, ho repetixo: tot es veurà, puix temps hi ha de marge per a que la cura, havent adoptat un tipus definit, hom sapiga a quina hora recarregar. No se si seria aserir-se al que se abeix, que demanaria les pres suposades de e' hora; però una imatge que no ho veus igualment? Si, vol més expressió de cap en eloc d' anagar-lo tota l'alta. S'at que vol, si que el nostre sentit s'acomplixi trobant-nos amb tota la fortaleza d'esperit que sempre oblidat. Una ven intarior ens dia que tot, solat feta, economia domestica, establiment d'una vida normal, ho serem pels nostres fills.

PARLAMENT DE CATALUNYA
EL DIPUTAT PER LLEIDA

S'pren filosofia. del vent les preocupacions! Així
ens honorem nos se salt. Parlem, ara, d'altres coses.

L'oucell fang enton tomba' fa uns dies que té la
gripe. No està malament però no deixa els 38'5
i encara que no fa les salutacions perilloses, com si arriballa als 80 anys
i el seu esperit an estar lac, no m deixa estar del tot tranquil.
No hi ha res objectiu, és una tonteria.

Per la seva satisfacció t'ho de dir que la nostra
classe estarà brillantment representada en un curs de conferèn-
cies organitzades per la E. N. T. lleidatana. El sr. J. J. Ferràndiz
tracta un tema educatiu, i el sr. Solà Pampells, artushària
i ~~so~~ caràcter. Fa dos dies, sense avis ni
formació d'expedient, ni res, el sr. Forqueres ha estat
nominat de metge de la Presó. No se a qui ho hauran
donat.

L'Enri godó té una traducció de volums de la Permet
Metge, els primers publicats. Jo en veig sempre i l'altre dia
Lucreci: de la Natura (2 volums) i Floraci: satires i epístoles
(1 volum). L'altre Lucreci és satíric. No se si el coneges, però és
del millor que he llegit, encara que, com és molt natural,
en un sistema ~~so~~ complet de la natura com Vol ímre, escrit
70 anys a. J. C. ~~so~~ diuen moltes barbies; però hi ha moments
i precisions fantàstiques. ara poma els ells a floraci. Si no els
has llegit, ho dir en la propera carta i te'ls enviaré, i com
els altres la llista de les obres publicades, tria les que
algú que segurament fudria l'Enri i les altres.

Per a que vegis com un defecte d'esperit, vull
que s'origines que he fellejat detingudament els tres

volums de Polibi: Historia Universal en temps de la República Romana,
llibre que, junt amb los llibres de muntres dies de Pi. Marguet,
conservem com a record de l'amic Nabst. En canvi, he
començat a pensar i, sigui per lo de la pobresa, o no se perquè,
he he treballat més espere de peludar del que em pensava. Però
he tingut un consens per a mes endavant.

Com deus hauer vist per la premsa barcelonina (corresponsals
de l'ètica) un document un doler... summi i pol. Fins
a l'ètica, el privilegi de conaires amb el més terrible
de tot el que era s'entia. No se pot com es venia, la
situació, però es fa tot per a difi cultor-ho.

Lo seguim de a fort, amb el pensament sempre cap a tu i el
Victor. Fats els canvis, també sense no obstant, Victor regressa
al front d'illens passat, després de la dia de desans ben
juarjat. En ~~sembla~~ Pató pagar el més de guerra. En
sembla que no em diria res per dir-te. Només que peris
fort, que demans opita, que no sigui important, que més
va patir feris i la Fleta Maria Barbara (seguiu en les seü-
mes matrimonials) i que t'entrem molt el teu par.

Hermand

Costumet Maria i si que es una contrarietat així de la grippe com
pensa lo goig que feres ara i de bon aspecte que tenis ^{tant per} pensar que potser
et costaria uns dies tornar al estat normal. Dintre del curs de la malaltia
ara que com veig que així de la grippe a tots o casi tots els que la
tuen els seus signes i mol xafets tanques m'estranya que et torni
Així va vindre de tot, del front dir que el Victor potser tardaria penes
per alló al qüestió o qüestió d'aguent mes si ^{les seües} te ganes de fer una
cursada a remetre aquesta aquesta de veig, trobar un mal bon aspecte. Procura
no que una curada ferra i sobretot no et preocupis, so que per temperament sois
permetis on lo que ja referencis a tu no obstant i en la d'una a notes mes que abans.